PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. birželio 13 d. *

Byloje T-441/05

IVG Immobilien AG, įsteigta Bonoje (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Okonek ir U. Karpenstein,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą G. Schneider,

atsakovę,

dėl 2005 m. rugsėjo 1 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 559/2004-4), susijusio su prašymu įregistruoti erdvinį žymenį **I** kaip Bendrijos prekių ženklą,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai I. Wiszniewska-Białecka ir E. Moavero Milanesi,

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

susipažinęs su 2005 m. gruodžio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2006 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2007 m. sausio 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2002 m. lapkričio 5 d. ieškovė, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), Vidaus rinkos derinimo tarybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas – šis vaizdinis karališkos mėlynos spalvos prekių ženklas:

3 Paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 33, 36, 37, 42 ir 43 klasėms ir kiekviena atitinka tokį apibūdinimą:

35 klasė: „Savikainos analizė, verslo vadyba ir komercinės konsultacijos, be kita ko, įmonių vadybos ir administravimo konsultacijos; komercinių sandorių įvertinimas“;

36 klasė: „Finansinės analizės, banko operacijos, skolų inkasavimas, paskolos už užstatą, finansinės konsultacijos, finansinis vystymasis, garantijos, nuomos ir ūkių nuomos išieškojimas, pastatų valdymas, nekilnojamojo turto ir žemės administravimas, nekilnojamojo turto įvertinimas, nekilnojamojo turto nuoma, kapitalo investavimas, žemės ūkių nuoma, tarpininkavimo paslaugos, lėšų investavimas, lėšų valdymas“;

37 klasė: „Pastatų nugriovimas, asfaltavimas, statybos informacija, statybos darbų valdymas, statyba, gręžimas, drėkinimo sistemų įrengimas, fabrikų statyba, uostų statyba, molų statyba“;

39 klasė: „Prekių pristatymas, užsakomasis vežimas, prekių sandėliavimas, garažų nuoma, sandėliavimo konteinerių nuoma, vežimas“;

42 klasė: „Architekto paslaugos, statybos konsultacijos“;

43 klasė: „Laikinųjų pastatų nuoma“.

4 2004 m. birželio 14 d. Sprendimu ekspertas atsisakė įregistruoti pateiktą žymenį nurodydamas, kad šis neturi skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme visų registracijos paraiškoje nurodytų paslaugų atžvilgiu.

5 Ekspertas iš tiesų šiuo atžvilgiu pažymėjo: kadangi šie įprasti ir paprasti žymenys, t. y. atskiros raidės, skaitmenys ir pagrindinės geometrinės formos neturi jokios ypatingos ir įsimenančios grafinės išraiškos, jie nėra skiriamieji. Galiausiai jis nusprendė, kad pats pateiktas žymuo neturi jokios ypatybės, kuri leistų jį suprasti kitaip nei paprastą raidę.

6 2004 m. liepos 5 d. ieškovė dėl šio sprendimo pateikė apeliaciją VRDT, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais. Grįsdama savo apeliaciją ieškovė nurodė, kad pateikto žymens forma skyrėsi nuo „Times New Roman“ šriftu parašytos didžiosios raidės „I“ savo spalva bei horizontalių skersinių brūkšnių, esančių jos viršuje ir apačioje, plonumu ir ilgiu.

7 2005 m. rugsėjo 1 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė šią apeliaciją, apie tai pranešdama tų pačių metų spalio 19 dieną.

8 Apeliacinė taryba, be kita ko, nurodė:

„<...>

9 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme skiriamieji yra tokie žymenys, kurie konkrečių prekių ir paslaugų atžvilgiu gali leisti tiksliniams vartotojams atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitos įmonės prekių ar paslaugų (2001 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT (Apvali raudonos ir baltos spalvų tabletė)*, T-337/99, Rink. p. II-2597, 42 ir 43 punktai). Todėl prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas atsižvelgiant, viena vertus, į prekes ar paslaugas, kurioms prekių ženklą prašoma įregistruoti, kita vertus, į suinteresuotosios visuomenės suvokimą. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalis nedaro jokio skirtumo tarp skirtingų kategorijų žymenų. Žinoma, gali paaiškėti, kad suinteresuotoji visuomenė nebūtinai vienodai vertina kiekvieną kategoriją ir todėl gali pasitvirtinti, kad tam tikrų kategorijų prekių ženklų atveju yra sudėtingiau įrodyti skiriamųjų požymių buvimą nei kitoms kategorijoms priklausančių prekių ženklų atveju. Vis dėlto ši aplinkybė negali pateisinti prielaidos, kad tokie prekių ženklai *a priori* neturi skiriamųjų požymių arba gali jų įgyti tik naudojami (dėl Direktyvos 89/104/EEB 3 straipsnio 1 dalies b punkto žr. 2004 m. rugsėjo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nichols*, C-404/02, Rink. p. I-8499, 23, 24, 27 ir paskesnius punktus).

10 Pateiktą žymenį sudaro didžioji raidė „I“ arba romėniškas skaitmuo vienas, parašyti „Times New Roman“ šriftu, kuris yra plačiai naudojamas spausdintuose

tekstuose. Žinoma, ieškovė pabrėžia, kad skersiniai brūkšniai, esantys pateikto žymens viršuje ir apačioje, yra siauresni ir platesni nei parašyti standartiniu „Times New Roman“ šriftu. Tačiau šių nedidelių skirtumų nepastebėtų protingai pastabus vartotojas, todėl vertinant galimybę įregistruoti prašomą prekių ženklą jie yra nesvarbūs. Mėlyna spalva taip pat nepadaro „I“ žymens galimo įregistruoti. Aišku, dažniausia tekstai yra spausdinami juodai ant balto pagrindo. Vis dėlto pati mėlyna spalva negali būti lemiamas raidės ar romėniško skaitmens sudėtinis elementas vertinant jų skiriamąjį požymį, nes šiuo metu labai paplitus spalvotiems spausdintuvams rašmenys ir tekstai taip pat dažnai pateikiami ne juoda, bet kitomis spalvomis. Ypač šiuo atveju tai pasakytina apie tamsiai mėlyną spalvą, nes tamsios spalvos labiau tinkamos norint išgauti ryškesnį kontrastą su paprastai šviesiu tekstų pagrindu, taip palengvinant jų skaitymą. Rašmens pateikimas tipine bazine spalva pirmiausia turi dekoratyvinę funkciją, bet nesuteikia kilmės nuorodos.

11 Atsižvelgiant į visas nurodytas paslaugas, pateiktas žymuo yra įprastas ir neturi ypatingos savybės. Nesant kitų požymių, galinčių patvirtinti, jog tarp pateikto žymens ir konkrečios įmonės egzistuoja ryšys, suinteresuotoji visuomenė nesuvoks spalvoto rašmens kaip 35, 36, 37, 39, 42 ir 43 klasėms priklausančių paslaugų komercinės kilmės nuorodos. Nieko nereiškiantis žymuo negali veiksmingai pateikti atitinkamų paslaugų komercinės kilmės nuorodos.

<...>“

Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą ir nurodyti VRDT įregistruoti pateiktą žymenį visoms nurodytoms paslaugoms,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

10 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pirmojo ieškovės reikalavimo priimtinumo

11 VRDT prašo atmesti pirmąjį ieškovės reikalavimą tiek, kiek juo prašoma, kad Pirmosios instancijos teismas nurodytų įregistruoti prašomą prekių ženklą prekių ženklo paraiškoje nurodytoms paslaugoms.

12 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, pateikus ieškinį Bendrijos teismui dėl VRDT apeliacinės tarybos sprendimo, VRDT, remdamasi EB 233 straipsniu ir Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalimi, turi imtis visų priemonių, kad būtų įvykdytas Bendrijos teismo sprendimas dėl panaikinimo.

13 Taigi Pirmosios instancijos teismas negali teikti nurodymų VRDT. Iš tikrųjų, atvirkščiai, pastaroji turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų rezoliucinės dalies bei motyvų (2001 m. sausio 31 d. Sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT* (*Giroform*), T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas).

14 Todėl pirmąjį ieškovės reikalavimą tiek, kiek juo prašoma, kad Pirmosios instancijos teismas nurodytų įregistruoti prašomą prekių ženklą prekių ženklo paraiškoje nurodytoms paslaugoms, reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl vienintelio ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

Šalių argumentai

15 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba, nurodydama, jog pateiktas žymuo yra įprastas ir neturintis reikšmės, ir manydama, kad jis neleistų atitinkamiems specialistams nustatyti nurodytų paslaugų komercinės kilmės, nepagrįstai sugriežtino raidžių skiriamojo požymio kriterijus ir taip pažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

16 Pagrindinė prekių ženklo funkcija – užtikrinti vartotojui ar galutiniam naudotojui prekės ar nurodytos paslaugos kilmės tapatybę (1998 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 28 punktas).

17 Todėl nagrinėjant *a priori* ir neatsižvelgiant į realų žymens naudojimą reikia patikrinti, ar pateiktas žymuo leistų tikslinei visuomenei atskirti atitinkamas prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų, kai ji turės rinktis įsigydama šias prekes ar paslaugas (2001 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank für Arbeit und Wirtschaft prieš VRDT (EASYBANK)*, T-87/00, Rink. p. II-1259, 40 punktas ir 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT (Kišeninių žibintuvėlių forma)*, T-88/00, Rink. p. II-467, 34 punktas).

18 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas nedaro jokio skirtumo tarp skirtingų kategorijų žymenų. Todėl ir VRDT negali atmesti atskirų raidžių, remdamasi savo tyrimo taisyklėmis, neįvertindama konkrečių aplinkybių šiuo atveju.

19 Atrodo, jog Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad paprastos raidės dėl savo ypatingo grafinio reljefo atitinkamos visuomenės suvokimu gali turėti labai pastebimą ir todėl pakankamą skiriamąjį požymį. Pirmosios instancijos teismas nurodė, jog „a“ raidės „dominuojantis elementas“ yra baltos spalvos kursyvu parašyta mažoji raidė juodame fone. Iš tikrųjų šis paprastas žymuo iškart atkreipia dėmesį ir išlieka atmintyje (2004 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AVEX prieš VRDT – Ahlers (a)*, T-115/02, Rink. p. II-2907, 20 punktas).

20 Todėl VRDT teiginys, jog rašmens pateikimas viena iš tipinių pagrindinių spalvų pirmiausia turi dekoratyvinę funkciją, bet nepateikia kilmės nuorodos, yra visiškai klaidingas.

21 Apeliacinė taryba negalėjo teisėtai pagrįsti savo sprendimo nurodydama, jog pateiktas rašmuo yra įprastas ir neturi nei reikšmės, nei fantazijos elemento. Vien konstatavimo, kad pateiktame žymenyje trūksta fantazijos ar nėra jokio neįprasto ar įsimenančio aspekto, nepakanka, kad būtų galima nuspręsti, jog nėra skiriamojo požymio (šio sprendimo 17 punkte minėto sprendimo *EASYBANK* 39 ir paskesni punktai).

22 VRDT jau pripažino pakankamu prekių ženklų a ir j, kurie abu žymi gatavus drabužius, skiriamąjį požymį. Nėra jokios priežasties skirtingai traktuoti šioje byloje pateiktą ir su *IVG Immobilien AG* susijusį žymenį.

23 Pateiktas vaizdinis žymuo įgyja savo skiriamąjį požymį, nes naudojami ypač intensyvi karališka mėlyna spalva ir kitoks nei standartinis „Times New Roman" šriftas grafinis pateikimas. Šis grafinis pateikimas taip pat išreiškia stilizuotos formos pastatą ir taip yra susijęs su ankstesniu ieškovės vaizdiniu prekių ženklu IVG, įregistruotu Vokietijoje.

24 Prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį reikėtų vertinti atsižvelgiant į nekilnojamojo turto komercinio eksploatavimo ir komercinio valdymo sektorių. Savo pobūdžiu šis sektorius reikalauja naudoti mažiau matomus ir įsimenamus prekių ženklus ir simbolius nei žymenys, kurie, pavyzdžiui, naudojami mažmeninėje prekyboje. Todėl tikslinei visuomenei, kuriai skirta ieškovės veikla, reikėtų taikyti kitokį pastabumo kriterijų. Dėl šios priežasties pateikto žymens spalva turi dar didesnę reikšmę, nes karališka mėlyna spalva pasižymėjo ankstesnė ieškovės įmonės emblema.

25 Todėl reikia pripažinti, jog nagrinėjamo žymens skiriamasis požymis atitinka būtiną minimalų, bet pakankamą lygį (šio sprendimo 17 punkte minėto sprendimo *Kišeninių žibintuvėlių forma* 34 punktas), kad žymuo būtų saugomas.

26 VRDT teigia, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas atsižvelgiant, viena vertus, į prekes ar paslaugas, kurioms prekių ženklą prašoma įregistruoti, kita vertus, į atitinkamos visuomenės suvokimą, t. y. į paprastą vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 35 punktas).

27 Kadangi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalis nedaro jokio skirtumo tarp skirtingų kategorijų prekių ženklų, atskirų raidžių vertinimo kriterijai nesiskiria nuo tų, kurie taikomi kitiems žodiniams ar vaizdiniams prekių ženklams. Tai, kad skirtingas prekių ženklų kategorijas tikslinė visuomenė suvokia nevienodai, nepateisina to, jog tam tikri prekių ženklai *a priori* negali būti įregistruoti.

28 Todėl reikia stengtis numatyti, kaip žymenį suvoks vartotojas. Įvertinusi tai, Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad tikslinė visuomenė nesupras pateikto žymens kaip atitinkamų paslaugų kilmės nuorodos.

29 Svarbu suvokti patį pateiktą žymenį, neatsižvelgiant į kitus požymius. Kai vartotojas vertina pateiktą žymenį atskirai, jis, atsižvelgdamas į panaudotą priemonę, jį suvoks kaip brūkšnį, raidę ar romėnišką skaitmenį, skirtą suskaidyti dokumentą ar jį pagražinti. Kaip pažymėjo Apeliacinė taryba, taip bus suvokiama dėl to, kad pateikto žymens grafinis pateikimas neatkreips tikslinės visuomenės dėmesio. Skersinius brūkšnius, kurie atskiria pateiktą žymenį nuo įprasto šrifto rašmenų, galima pastebėti tik atidžiai tyrinėjant, o mėlynos spalvos naudojimas nėra ypatingas.

30 Todėl šio sprendimo 19 punkte pateikta nuoroda į sprendimą *a* yra nesvarbi. Šis *inter partes* byloje priimtas sprendimas susijęs su klausimu, ar nuo prekių ženklo neatskiriamas elementas gali būti dominuojantis vertinant bendrą šio prekių ženklo sukeltą įspūdį ir ar dėl to juo galima remtis teigiant, kad egzistuoja galimybė suklaidinti. Jis veikiau pagrindžia ginčijamą sprendimą, nes Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai nurodė, kad pati raidė „a" negali būti įregistruota ir kad vaizdinis žymuo gali turėti skiriamąjį požymį tik dėl grafinio pateikimo (šio sprendimo 19 punkte minėto sprendimo *a* 21 punktas).

31 Apeliacinės tarybos sprendimas atitinka VRDT praktiką registracijos srityje. Ieškovės nurodyta teismo praktika nuo šio atvejo skiriasi tuo, kad nagrinėjamų žymenų grafinis pateikimas buvo ryškesnis.

32 Apeliacinė taryba nurodė, kad vaizdinis prekių ženklas j nebuvo pavaizduotas standartiniu šriftu ir kad pakako pridėti brūkšnį, jog pateikta raidė įgytų minimalų skiriamąjį požymį (2001 m. liepos 10 d. Sprendimas byloje R 480/1999-2). Vaizdinio prekių ženklo a minimalus skiriamasis požymis taip pat susijęs su grafiniu pateikimu (1999 m. gegužės 28 d. Sprendimas byloje R 091/1998-2).

33 Be to, iš teismo praktikos išplaukia, kad sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip prekių ženklo, kuriuos Apeliacinės tarybos priima remdamosi Reglamentu Nr. 40/94, priskiriami susietai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl šių sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Bendrijos teismų pateiktu reglamento išaiškinimu, o ne ankstesne Apeliacinių tarybų praktika.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

34 Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnyje „Žymenys, galintys sudaryti Bendrijos prekių ženklą“ nustatyta:

„Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, būtent: žodžiai, tarp jų asmenų pavardės, dizainas, raidės, skaitmenys, išorinis prekių arba jų įpakavimo vaizdas, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų“.

35 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio, kuriame išvardijami absoliutūs atmetimo pagrindai, kuriais galima remtis nesutinkant įregistruoti žymenų kaip Bendrijos prekių ženklų, 1 dalyje nurodoma:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b. neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai.“

36 Šioje byloje ieškovė pateikė įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą vaizdinį žymenį, kurį sudaro grafiškai pavaizduota didžioji raidė „I“ arba romėniškas skaitmuo, kuris yra karališkos tamsiai mėlynos spalvos ir turi savo viršuje ir apačioje du skersinius horizontalius brūkšnius, kurie yra plonesni ir ilgesni nei tokie patys standartinio „Times New Roman“ šrifto žymenys.

37 Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnyje pateiktas pavyzdinis galinčių sudaryti prekių ženklą žymenų, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų, t. y. atlieka šiuo prekių ženklu žymimų prekių ar paslaugų kilmės nustatymo funkciją, sąrašas (dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 2 straipsnio, kurio norminis turinys iš esmės tapatus Reglamento Nr. 40/94 4 straipsniui, žr. šio 2004 m. rugsėjo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo C-404/02, Rink. p. I-8499, 22 punktą).

38 Nors Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnis aiškiai numato raides ir skaitmenis, bendras žymenų kategorijos galėjimas sudaryti prekių ženklą šios nuostatos prasme vis dėlto nereiškia, kad šie žymenys būtinai turi skiriamąjį požymį 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme konkrečios prekės ar paslaugos atžvilgiu (2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *KWS Saat prieš VRDT (Oranžinis atspalvis)*, T-173/00, Rink. p. II-3843, 26 punktas).

39 Iš tiesų šio požymio neturi žymenys, kurie negali konkrečiai nurodyti atitinkamos prekės ar paslaugos kilmės ir leisti šią prekę ar paslaugą įsigyjančiam vartotojui vėlesnio įsigijimo metu pasirinkti tą pačią prekę ar paslaugą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kitą, jeigu ji buvo neigiama (šio sprendimo 38 punkte minėto sprendimo *Oranžinis atspalvis* 27 punktas).

40 Be to, aplinkybė, kad tam tikrais atvejais yra sunkiau atlikti konkretų tam tikrų prekių ženklų skiriamųjų požymių vertinimą, negali pateisinti prielaidos, kad tokie prekių ženklai *a priori* neturi skiriamųjų požymių arba gali jų įgyti tik juos naudojant pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį (dėl Direktyvos 89/104 3 straipsnio 3 dalies, kurios norminis turinys iš esmės yra tapatus Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 daliai, žr. šio sprendimo 37 punkte minėto sprendimo *Nichols* 29 punktą).

41 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto reikalaujamas prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas atsižvelgiant, viena vertus, į prekes ar paslaugas, kurioms prekių ženklą prašoma įregistruoti, ir, kita vertus, į suinteresuotosios visuomenės, sudarytos iš šių prekių ir paslaugų vartotojų, suvokimą (dėl Direktyvos 89/104 1 straipsnio b punkto, kurio norminis turinys iš esmės yra tapatus Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktui, žr. 2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henkel*, C-218/01, Rink. p. I-1725, 50 punktą).

42 Todėl šiuo atveju konkrečiai tiriant potencialias pateikto įregistruoti žymens galimybes reikia išnagrinėti, ar šis žymuo tikslinės visuomenės požiūriu negali atskirti atitinkamų prekių ir paslaugų nuo tų, kurios yra kitos kilmės (šio sprendimo 17 punkte minėto sprendimo *EASYBANK* 40 punktas), atsižvelgiant į tai, kad pakanka minimalaus skiriamojo požymio, jog nebūtų galima taikyti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto absoliutaus atmetimo pagrindo (šio sprendimo 17 punkte minėto sprendimo *Kišeninių žibintuvėlių forma* 34 punktas).

43 VRDT arba, pateikus ieškinį, Pirmosios instancijos teismas tirdami atsižvelgia į visus svarbius faktus ir aplinkybes (2004 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mag Instrument prieš VRDT*, C-136/02 P, Rink. p. I-9165, 48 punktas).

44 Tačiau aiškiai galima konstatuoti, kad Apeliacinė taryba šiuo atveju neatliko tokio tyrimo.

45 Pirmosios instancijos teismas pirmiausia konstatuoja, kad Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 10 punkte tik pažymėjo, jog pateiktas žymuo negali nurodyti juo žymimų paslaugų komercinės kilmės, nes du pateikto įregistruoti simbolio skersiniai brūkšniai ir jo karališka tamsiai mėlyna spalva, kuriai buvo priskirta pirmiausia dekoratyvinė funkcija, yra nepakankami atkreipti paprastai atidaus asmens dėmesį.

46 Tam, kad padarytų tokią išvadą, Apeliacinė taryba rėmėsi tuo, jog pateiktas žymuo neturi labai pastebimų grafinių ypatumų, palyginti su standartiniu „Times New Roman" šriftu. Šią išvadą patvirtina Apeliacinės tarybos ginčijamo sprendimo 11 punkte esantis konstatavimas, kad nagrinėjamas žymuo yra įprastas.

47 Be to, vertindama pateikto žymens skiriamąjį požymį sutelkusi visą dėmesį į jo spalvos pateikimą ir į grafinių skirtumų, kuriuos jis privalėtų turėti, palyginti su tapačiais standartinio „Times New Roman" šrifto simboliais, svarbą, Apeliacinė taryba, netiesiogiai, bet neišvengiamai pažeisdama Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnį, nusprendė, kad pats spausdintinis standartinio šrifto simbolis neturi minimalaus skiriamojo požymio, kurio reikalauja 7 straipsnio 1 dalies b punktas, tam, kad jis būtų įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas.

48 Šiuo atžvilgiu dėl tokio Apeliacinės tarybos vertinimo taip pat neliko jokios praktinės principo – vis dėlto priminto ginčijamo sprendimo 9 punkte, – jog kalbant apie skiriamųjų požymių reikalavimą Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas nedaro jokio skirtumo tarp skirtingų kategorijų žymenų, reikšmės.

49 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos išplaukia, jog vien konstatavimo, kad pateiktame žymenyje nėra jokio neįprasto ar įsimenančio aspekto, nepakanka, kad būtų galima nuspręsti, jog nėra skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme (šio sprendimo 17 punkte minėto sprendimo *EASYBANK* 39 punktas).

50 Iš tikrųjų žymens, kaip prekių ženklo, įregistravimas priklauso ne nuo tam tikro prekių ženklo savininko išradingumo ar vaizduotės laipsnio nustatymo (2004 m. rugsėjo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SAT.1 prieš VRDT*, C-329/02 P, Rink. p. I-8317, 41 punktas), o nuo žymens galėjimo leisti atskirti prekių ženklo paraišką pateikusio asmens prekes ar paslaugas nuo tų, kurias siūlo jo konkurentai (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rewe-Zentral prieš VRDT (LITE)*, T-79/00, Rink. p. II-705, 30 punktas).

51 Neturintį stilizuotų grafinių elementų žymenį atitinkama visuomenė, kuriai šis žymuo leis pakartoti teigiamą patirtį, gali netgi lengviau ir greičiau įsiminti, jei jis dar nėra bendrai naudojamas kaip toks nagrinėtoms prekėms ir paslaugoms žymėti (2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dart Industrines prieš VRDT* (*UltraPlus*), T-360/00, Rink. p. II-3867, 48 punktas).

52 Taigi Apeliacinė taryba, padarydama išvadą, kad pateiktas žymuo neturi skiriamojo požymio, nes jame nėra labai pastebimų grafinių ypatumų, palyginti su standartiniu šriftu, neteisingai taikė Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnį ir 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

53 Antra, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad Apeliacinė taryba prie to, kas buvo pasakyta anksčiau, ginčijamo sprendimo 11 punkte tik pridūrė, kad žymuo neturi jokios reikšmės, kuri jam suteiktų skiriamąjį požymį.

54 Šiuo atžvilgiu Apeliacinė taryba pažymėjo, kad, nesant kitų nuorodų, galinčių patvirtinti, jog tarp pateikto žymens ir konkrečios įmonės egzistuoja ryšys, atitinkama visuomenė nesuvoks nagrinėjamo žymens kaip Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų paslaugų komercinės kilmės nuorodos.

55 Vis dėlto tam, kad pateiktas žymuo turėtų minimalų skiriamąjį požymį, kurio reikalauja Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas, jis turi tik *a priori* leisti atitinkamai visuomenei nustatyti Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų prekių ar paslaugų kilmę ir jas atskirti nuo tų, kurios priklauso kitoms įmonėms, ir nebūtinai turėti konkrečią reikšmę, todėl netgi visai jokios prasmės neturintis žymuo gali turėti skiriamąjį požymį.

56 Šioje byloje Apeliacinė taryba nenurodė, kodėl tai, kad žymuo nieko nereiškia, jis negali nustatyti ieškovės teikiamų nekilnojamojo turto statybos, administravimo ir valdymo paslaugų.

57 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tiek, kiek pateiktą žymenį sudaro raidė „I“, jis sutampa su pirmąja žodžio „Immobilier“, kuris daugelyje Bendrijos oficialiųjų kalbų apibūdina veiklos sritį, su kuria susijusios nagrinėjamos paslaugos, raide.

58 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba turėjo bent išnagrinėti, ar aptariamas žymuo Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme negalėjo, jei ne apibūdinti, tai nors nurodyti atitinkamų paslaugų pobūdį.

59 Padariusi išvadą, kad pateiktas žymuo nieko nereikšdamas negali nustatyti nagrinėjamų paslaugų komercinės kilmės, Apeliacinė taryba neteisingai taikė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

60 Todėl Apeliacinė taryba suklydo atsisakydama įregistruoti pateiktą žymenį dėl to, kad jis neturi labai pastebimų grafinių ypatumų ir nieko nereiškia, nes iš pradžių, atsižvelgdama į visus su konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis susijusius veiksnius, neišnagrinėjo, ar konkrečiai šis žymuo galėjo visuomenės, kuriai jis skirtas, suvokimu atskirti prekių ženklo paraišką pateikusio asmens paslaugas nuo tų, kurias teikia jo konkurentai.

61 Trečia, šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad ieškovė yra įmonė, kurios specializacija – nekilnojamojo turto statyba, administravimas ir valdymas, ir kad ji teikia Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytas paslaugas specialistams ar privatiems vartotojams.

62 Atsižvelgiant į šių paslaugų specifiką ir į paprastai didelę su jomis susijusių sandorių kainą, jos bet kuriuo atveju skirtos specialių žinių turinčiai visuomenei, kuri yra atidesnė nei paprastas, pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas, įsigyjantis kasdienio vartojimo prekes ir paslaugas, kaip jį apibūdino Apeliacinė taryba.

63 Iš tiesų atitinkamos visuomenės pastabumo lygis gali skirtis atsižvelgiant į siūlomų prekių ar paslaugų kategorijas, ir vartotojus gali sudaryti labai atidi visuomenė, kai jų įsipareigojimai, kaip yra šiuo atveju, gali būti sąlygiškai svarbūs, o teikiamos paslaugos sąlygiškai techninio pobūdžio (2005 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Citicorp prieš VRDT (LIVE RICHLY)*, T-320/03, Rink. p. II-3411, 70 ir 73 punktai).

64 Todėl Apeliacinė taryba suklydo kaip atitinkamą visuomenę pasirinkusi paprastą, pakankamai informuotą ir protingai pastabų bei nuovokų vartotoją ir neatsižvelgusi į tai, kad vartotojo, įskaitant ir paprastą vartotoją, pastabumo lygis gali skirtis

atsižvelgiant į nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategorijas (1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 26 punktas).

65 Iš to, kas išdėstyta, reikia padaryti išvadą, kad Apeliacinė taryba neteisingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

66 Todėl reikia pritarti šiam pagrindui ir panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

67 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

68 Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal pastarosios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2005 m. rugsėjo 1 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 559/2004-4).**

2. **Nurodyti VRDT padengti savo bei IVG Immobilien AG patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Paskelbta 2007 m. birželio 13 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon H. Legal